

# தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையில் திருக்குறள் Tholkaappiyach sollathikaarach senavaraiyaruraiyil thirukkural

வே.விக்னேசு / V.VIGNESH <sup>1</sup>

## Abstract

The commentaries and the exegetical methods employed by the commentators have played a pivotal role in the enduring legacy and the widespread study of Tolkappiyam. In this regard, seven commentaries are extant recognized as the "ancient commentaries" of Tolkappiyam authored by Ilampuranar, Senavaraiyar, Nachinarkkiniyar, Perasiriyar, Deivachilaiyar, Kalladanar, and an anonymous commentator. Among these, the Sollathikaram (the section on words/morphology) is unique in having six major commentaries. Of these, the commentary by Senavarayar holds a special distinction and merits extensive scholarly study. The subject of this article is the specific manner in which he cites Thirukkural within his commentary.

Date of submission: 2026-07-01  
Date of acceptance: 2026-07-10  
Date of Publication: 2026-07-30  
Corresponding author's Name:  
V. Vignesh  
Email: vignesh@psgcas.ac.in

**Keywords:** Tholkappiyam, Sollathikaram, Ilakkanam, Tholkappiyar, Senavarayar, Ilampuranar, Thirukkural.

## முன்னுரை

தமிழுக்கும் தமிழினத்திற்கும் எஞ்ஞான்றும் முழுமையாகப் பயன்தரத்தக்க உள்ளிடுகளையுடைய தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்குப் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினர்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார், பழையவுரைகாரர் ஒருவர் என்னும் அரும்பெரும் உரைகள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வுரைகளை நோக்குங்கால் உரையாளர்கள் யாவரும் சங்க நூல்களிலும் திருக்குறளிலும் ஆழ்ந்தகன்ற புலமையுடையோர் என்பது அவர்தம் உரைகளிலும் உரை விளக்கங்களுக்கும் தத்தம் கருத்து விளக்கங்களுக்கும் சான்றுகளை எடுத்தாண்டுள்ளமை யான் நன்கு புலனாம். அவ்வகையில், சொல்லதிகாரப் பழையவுரைகளில் சொல்லுக்குச் சேனாவரையம் எனப் போற்றப்படும் சேனாவரையர் திருக்குறளை தம் உரையில் எடுத்தாண்டுள்ள பான்மையை இக்கட்டுரை விளக்க முற்படுகிறது.

## ஆய்வு நோக்கம்

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் ஒன்றுதானும் அறுபெரும் உரையாசிரியப் பெருமக்களின் உரைகளைப் பெற்ற சிறப்பினதாம்.

இவ்வுரைகளுள் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டுமே உரைபகன்ற சேனாவரையருரை தன்னேரில்லாபீடுடைத்து. இவ்வுரையாசிரியர் பன்னூற்பரப்பினை நன்குணர்ந்தவர் என்பது இவ்வுரையான் வெள்ளிடைமலையாய் விளங்கும். ஆயின், திருக்குறளின்பால் இவர் கொண்டுள்ள ஈடுபாடு, உள்ளிட்ட விளக்காய் திருக்குறளை இவ்வுரையாசிரியர் தம் உரையில் எடுத்தாண்டுள்ள பான்மையை ஆய்ந்துநோக்கில் புலனாகும். அவ்வகையிற்றானே, தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையில் திருக்குறள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள பாங்கினை வெளிக்கொணர்வதே இக்கட்டுரையின் ஆய்வு நோக்கமாம்.

## ஆய்வு நெறி

'தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையில் திருக்குறள்' என்னுந்தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வில் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்ட குறட்பாக்களை வெளிக்கொணர்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாதலின் விளக்கங்களையும்

<sup>1</sup> The author is an Assistant Professor of Tamil at PSG College of Arts and Science, Coimbatore, Tamil Nadu vignesh@psgcas.ac.in

இவ்வாய்வில் "விளக்கமுறைத் திறனாய்வும்",  
"ஒப் பீட்டு முறைத் திறனாய்வும்"  
கையாளப்பட்டுள்ளன.

### குறள்களைக் கையாளும் பான்மை

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரைகண்ட  
சேனாவரையர் குறட்பாக்களைக் கையாளுங்கால்  
குறட்பாக்களை முழுமையாகக் கையாளல், குறள்  
தொடர்களைக் கையாளல், குறள் கருத்துக்களைக்  
கையாளல் என்னும் முறைகளைப்  
பின்பற்றியுள்ளார்.

### முழுமையாக எடுத்தாளப்பட்ட குறள்கள்

சேனாவரையர் தம் உரையில்  
அறத்துப்பாலுக்குரிய இரண்டு குறள்களை மூன்று  
இடங்களிலும் பொருட்பாலுக்குரிய நான்கு  
குறள்களை நான்கு இடங்களிலும்  
இன்பத்துப்பாலுக்குரிய ஒரு குறளை இரண்டு  
இடங்களிலும் மேற்கோளாக முழுமையாக  
எடுத்தாண்டுள்ளார்.

### ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும் வரும்

காரணத்தினால் தன்மை திரிந்த பொருளை  
அத்திரிபு கூறுங்கால் ஆக்கம் கொடுத்துச் சொல்லுக  
என்பதனை,

"செயற்கைப் பொருளை ஆக்கமொடு கூறல்"

(தொல்.சேனா.நா.20)

என்னுஞ் சூத்திரத்தான் மொழிந்த தொல்காப்பியர்,  
செயற்கைப் பொருள் வழக்கினுள் காரணமின்றி  
வரினுங் குற்றமின்று என்பதனை,

"ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்

போகின் றென்ப வழக்கினுள்ளே"

(தொல்.சேனா.நா.22)

என நூற்பிப்பர். இதற்கு உரைபகன்ற  
சேனாவரையர் 'வழக்கினுள் காரணமின்றியும்  
வருமெனவே, செய்யுளுட் காரணம் பெற்றே  
வருமென்பதாம்' என்று விளக்கவுரை பகன்று  
அதற்குச் சான்றுகளையுங் காட்டுவதுடன்,

"நல்லவை யெல்லா அந்தியவாந் தியவும்  
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு"

(குறள்-305)

என்னுங் குறட்பாவினை எடுத்துக்காட்டி,  
'செயற்கைப் பொருள் செய்யுளுள்  
காரணமின்றி வந்தனவாலெனின்' என  
வினாவெழுப்பிக் கொண்டு, "காலங்  
காரணமென்பது பெறப்படுதலானும்,

ஊழாலென்பது அதிகாரத்தான்  
வருமாகலானும், அவை காரணமின்றி வந்தன  
எனப்படா வென்பது" (தொல்.சேனா.நா.22)

என்பதனான் தம் முடிபுரைக்கின்றார்.

### நோக்கப்பொருளில் வேற்றுமையுருபு மயக்கம்

வேற்றுமையுருபுகள் தம்முள் மயங்கிப்  
பொருள் வேறுபாடு கொள்ளும் இயல்புணர்த்தும்  
வேற்றுமை மயங்கியலின்கண்,

"இரண்டன் மருங்கின் நோக்கல் நோக்கம்அவ்

இரண்டன் மருங்கின் எதுவுமாகும்"

(தொல்.சேனா.நா.93)

எனவருஞ் சூத்திரம், மூன்றாம் உருபும் ஐந்தாம்  
உருபும் தமக்குரிய எதுப்பொருளை விடாமல்  
இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய நோக்கல் நோக்கப்  
பொருளிலும் வரும் எனுங் கருத்தினது. இதற்கு  
விளக்கவுரை பகரும் சேனாவரையர்,

"வானோக்கி வாழு முயிரெல்லாம் மன்னவன்  
கோனோக்கி வாழும் குடி"

(குறள்-542)

என்னுங் குறளை எடுத்துக்காட்டி,

"வானை நோக்கி வாழும் கோலை நோக்கி  
வாழும் என இரண்டாவது வருதலேயன்றி,  
வானானோக்கிவாழும், வானினோக்கிவாழும்,  
கோலானோக்கிவாழும்,  
கோலினோக்கிவாழும் என மூன்றாவதும்  
ஐந்தாவதும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க"  
(தொல்.சேனா.நா.93)

எனத் தம் முடிபுரைக்கின்றார்.

### உருபு தொடர்ந்தடுக்கி வருதல்

"உருபுதொடர்ந்தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி  
ஒருசொன் னடைய பொருள்சென் மருங்கே"

(தொல்.சேனா.நா.102)

எனவருஞ் சூத்திரம், பலவுருபுந் தம்முள்  
தொடர்ந்தடுக்கி வந்த வேற்றுமைச் சொற்களெல்லாம்  
முடிக்குஞ் சொல் ஒன்றனால் முற்றுப்பெற்று நடக்கும்  
என்னும் பொருண்மையுடைத்து இச்சூத்திரத்திற்கு  
உரைவரையும் சேனாவரையர்,

"அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கு மாதியாய்  
நின்றது மன்னவன் கோல்"-

(குறள்-543)

என்னுங் குறளை எடுத்துக்காட்டுவர். ஆயின், 'உருபு தொடர்ந்தடுக்கி' என்பதற்கு 'பல உருபு தொடர்ந்தடுக்கி' எனப் பொருள் கொண்ட சேனாவரையர் ஓர் உருபு தொடர்ந்தடுக்கி வருதற்கே உதாரணங் காட்டுகின்றார் என்பதும் ஈண்டுச் சுட்டத்தக்கதாம்.

### வெளிப்படையும் குறிப்பும்

பொருண்மை தெரிதல், சொல் மாத்திரத்தான் பொருள் விளங்கி வேறு நின்றலும் அங்ஙனம் சொல்லால் தோன்றாது சொல்லோடு கூடிய குறிப்பினால் பொருள் தோன்றி நின்றலும் ஆகிய இரண்டு பகுதிப்படுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்ற பொருளுடையது.

"தெரிபு வேறு நிலையிலுங் குறிப்பிற்  
றோன்றலும்

இருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே"

(தொல்.சேனா.நா.157)

என்ற சூத்திரமாம். இச்சூத்திரத்திலிடம் பெறும் 'குறிப்பிற் றோன்றல்' என்பதற்கு உரைகூறும் சேனாவரையர், சொல்லளவில் தோன்றாது சொல்லோடு கூடிய குறிப்பால் தோன்றுவது எனப் பொருளுரைத்து.

"இளைதாக முன்மரங் கொல்க களையுநர்  
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து"

(குறள்-879)

என்னுங் குறளைக் குறிப்பிற் றோன்றலுக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, 'அணியிலக்கணங் கூறுவோர் இன்னோரன்னவற்றைப் பிறிதுமொழிதல் என்பதோர் அணியென்ப என விளக்குகின்றார். தவிர, இக்குறளையே எச்சவியல் குறிப்பெச்சத்திற்கும் (எச்சவியல்.நா.440) உதாரணமாகக் காட்டியுள்ளார் சேனாவரையர் என்பது ஈங்கு எண்ணத்தக்கதாம்.

### குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும் முடியுமாறு

"அவைதாம் தத்தங் குறிப்பின் எச்சஞ்  
செய்யும்" (தொல்.சேனா.நா.440)

என வருஞ் சூத்திரம், 'குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும் சொல்லுவார் குறிப்பான் எஞ்சி நின்ற பொருளையுணர்த்தும்' என்னுங் கருத்தினது.

இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் இச்சூத்திரம், குறிப்பெச்சம், இசையெச்சம் இவ்விரண்டனையும் உணர்த்திற்று எனக்கொள்ள, சேனாவரையரும் தெய்வச்சிலையாரும் சொல்லெச்சம் குறிப்பெச்சம் இசையெச்சம் இம்மூன்றினையும் உணர்த்திற்று எனக்கொள்வர்.

இவற்றுள் குறிப்பெச்சத்திற்குச் சான்று காட்டும் சேனாவரையர்,

"பசப்பித்துச் சென்றா ருடையையோ வன்ன  
நிறத்தையே பீர மலர்." (குறள்)

"இளைதாக முன்மரங் கொல்க களையுநர்  
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து." (குறள்-879)

என்னுங் குறள்களை எடுத்துக்காட்டி,

"முறையானே பசப்பித்துச் சென்றாரை  
யாமுடையேம் எனவும்,  
தியாரைக்காலத்தாற்களைக எனவும் வந்த  
தொடர்மொழி எச்சமாய் நின்ற  
குறிப்புப்பொருளை வெளிப்படுத்தலாற்  
குறிப்பெச்சமாயின" (தொல்.சேனா.நா.440)

என விளக்கமுரைத்து.

"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி பகவன்  
முதற்றே யுலகு." (குறள்-1)

"அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்  
றேறியார்க் குண்டோ தவறு." (குறள்-1154)

என்னுங் குறள்களை இசையெச்சத்திற்குச் சான்றாக எடுத்துக்காட்டி,

"முறையான அதுபோல எனவும், நீத்தார்க்கே  
தவறு எனவும் வருவன எஞ்சிய  
இசைப்பொருளுணர்த்தலான்  
இசையெச்சமாயின" (தொல்.சேனா.நா.440)

என விளக்கியுரைப்பர்.

### குறள் தொடர்களைக் கையாளல்

சேனாவரையர் சொல்லதிகார உரையின்கண் அறத்துப்பாலுக்குரிய குறள் தொடர்களை 2 இடங்களிலும் பொருட்பாலுக்குரிய குறள் தொடர்களை 13 இடங்களிலும் இன்பத்துப்பாலுக்குரிய குறள் தொடர்களை 2 இடங்களிலும் எடுத்தாண்டுள்ளார். அவற்றை நோக்குவம்.

### வியங்கோள் அமையும் வகை

'வியங்கோளொடு தொடரும் எண்ணுப் பெயர் இருதிணையும் விரவி வருதலை நீக்கார்; ஏற்றுக்கொள்வர் ஆசிரியர்' என்பதனை,

"வியங்கோள் ளெண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு  
வரையார்" (தொல்.சேனா.நா.45)

எனவரும் நூற்பா விளக்குகிறது. இதற்கு உதாரணங்காட்டுங்கால், 'யானும் என் எ...மும் சாறும்', 'ஆவும் ஆயனும் செல்க' என்பவற்றில் உயர்திணையும் அ...றிணையும் கலந்து எண்ணப்பட்டு வந்தமையால் அவ்வாக்கியங்கள்

வழுவாகின்றன. அவற்றை வழுவமைதி எனக்கொள்க என்ற இளம்பூரணரின் கருத்தை மறுக்கும் சேனாவரையர், "உயர்திணையும் அ.றிணையும் கலந்து வரலாமா? வரலாகாதா? என்பது பற்றி இலக்கணங் கூறுதல் தொல்காப்பியருடைய முதன்மைக்கருத்தன்று. அங்ஙனம் கலந்து வந்தால் முடிபு எவ்வாறு வருதல் வேண்டும் என்று இலக்கணங்கூறுவதே முதன்மைக் கருத்து எனக்கூறி, அதற்கு "இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறும்" (குறள்-920) எனவரும் திருக்குறட் தொடரைச் சான்றாக்குகின்றார்.

### எடுத்த மொழி இனம் செப்பல்

"எடுத்த மொழி இனஞ் செப்பலும் உரித்தே"

(தொல்.சேனா.நா.60)

எனவருஞ் சூத்திரத்திற்கு உரைகூறும் சேனாவரையர்

"அறஞ்செய்தான் துறக்கம் புகும்" (குறள்-95),

"இழிவறிந்துண்பான்கண் இன்பமெய்தும்" (குறள்-6)

எனவரும் குறள் தொடர்களை உதாரணமாகக்காட்டி,

"இவை சொல்லுவார்க்கு இனப்பொருளியல்பு உரைக்குங் குறிப்புள்வழி, மறஞ்செய்தான் துறக்கம் புகான், கழிபேரிரையான் இன்பமெய்தான் என் இனஞ்செப்பதலும், அக்குறிப்பில்வழி இனஞ்செப்பாமையுங் கண்டுகொள்க" (தொல்.சேனா.நா.60)

என விளக்கந்தருவர்.

### வினையெச்ச வாய்பாடுகள்

பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்து என்னும் ஈற்றவாய் வருவனவும் அவைபோலக் காலங்கண்ணி வருவன பிறவும் வினையெச்சமாம் என்னுங் கருத்தினது,

"பின்முன் கால்கடை வழிஇடத்து என்னும்

அன்ன மரபின் காலங் கண்ணிய

என்ன கிளவியும் அவற்றியல் பின்வே"

(தொல்.சேனா.நா.229)

என்னுஞ் சூத்திரமாகும். இதில், "அன்னமரபிற் காலங்கண்ணிய என்ன கிளவியும்" எனச் சூத்திரம் இயற்றமைக்கு எடுத்துக்காட்டு நவிலும் சேனாவரையர், "அற்றால் லளவறிந் துண்க" (குறள்-943), "கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பிலான்" (குறள்-701) என்னும் இரு குறள்களின் தொடர்களை எடுத்துக்காட்டி, இவற்றின் முறையே ஆல்ஈறும், மகரஈறும் கொள்க என்றனர்.

### பெயரெச்ச வாய்பாடுகள்

"நிலனும் பொருளும்... சொல்லே"

(தொல்.சேனா.நா.234)

என்னுஞ் சூத்திரம் பெயரெச்ச வாய்பாடுகளைக் கூறுகின்றது. இதற்குச் சான்றுகளை எடுத்துக்காட்டிய சேனாவரையர்,

"பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச்

செயின்" (குறள்-537) என்னுங் குறள்

தொடரை எடுத்துக்காட்டி, "பொச்சாவாக்

கருவியென்பது மது" (தொல்.சேனா.நா.234)

என விளக்குகின்றார்.

### இடைச்சொற்பாடு

இடைச் சொற் பாகு பாட்டை யுணர்த்தும், "அவைதாம் புணரியல்... நுவலுங் காலை" (தொல்.சேனா.நா.250) எனவருஞ் சூத்திரத்திற்கு உரைவரையும் சேனாவரையர், "இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவன்" (குறள்-545) என்னுங் குறள் தொடரைச் சுட்டி, "என மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருட்க்கண் வரும் மாறு உளி என்பனவும் அன்னபிறவுமாம்" (தொல்.சேனா.நா.250) எனக் கருத்துரைக்கின்றார்.

### 'என' என்னும் இடைச்சொல்

'வினைமுதலாகிய ஆறு பொருண்மையுங் குறித்து வரும் 'என' என்னும் இடைச்சொல்' என்னும் பொருளுடையது, "வினையை குறிப்பே... கிளவி" (தொல்.சேனா.நா.258) என்னுஞ் சூத்திரமாம். 'என' என்னும் இடைச்சொல் பெயர்ப் பொருண்மை குறித்து வந்தமைக்கு "அழுக்காறென வொருபாவி" (குறள்-168) என்னுங் குறள் தொடரை உதாரணமாகக் காட்டி விளக்குகின்றார் சேனாவரையர்.

### 'ஏ' 'குரை' என்னுஞ் சொற்கள்

ஏ, குரை என்ற இரண்டு இடைச்சொற்களும் ஒவ்வொன்று ம் இசைநிறையாகவும் அசைநிலையாகவும் வருமென்பது,

"ஏயுங் குரையு மிசைநிறையசைநிலை

யாயிரண்டாகு மியற்கைய வென்ப"

(தொல்.சேனா.நா.272)

எனவரும் நூற்பாவின் கருத்தாகும். இதில் 'குரை' என்னுஞ் சொல் அசைநிலையாக வருதற்கு, "பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்றுபடும்" (குறள்-1045) எனுங் குறள் தொடரினைச் சேனாவரையர் சான்றாக்குவர்.

## எண்ணிடைச் சொற்கள் பிரிந்து சென்று ஒன்றுதல்

"என்றும் எனவும் ஒருவுந் தோன்றி

ஒன்றுவழி உடைய எண்ணினுட் பிரிந்தே"

(தொல்.சேனா.நா.294)

எனவரும் நூற்பா, 'என்றும் எனவும் ஒருவும் என்பன ஒருவழித்தோன்றி எண்ணினுட் பிறவழியும் பிரிந்து சென்று ஒன்றும் இடம் உடைய' என்னுங் கருத்தினது. இதற்கு உதாரணங்காட்டும் சேனாவரையர், "வினை பகையென்றிரண்டி னெச்சம்" (குறள்-674), "பொருள் கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்தும்" (குறள்-675) என்னும் குறள் தொடர்களைக் காட்டி, "அவை ஒருவழி நின்று, வினையென்று பகையென்று எனவும், கண்ணிமையென நொடியென எனவும், பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு

வினையொடு இடத்தொடு எனவும் நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிறவழிச் சென்று ஒன்றியவாறு கண்டுகொள்ளுக"

(தொல்.சேனா.நா.294)

என விளக்கவுரை பகிர்கின்றார்.

## யாப்பு எனும் உரிச்சொல்

"பயப்பே பயனாம்" (தொல்.சேனா.நா.306)

என்னும் நூற்பா, பயப்பு என்னும் உரிச்சொல் பயனும் நிறவேறுபாடுமாகிய குறிப்பும் பண்பும் உணர்த்தும் என்னும் பொருளுடையது. இதற்கு, "பயவாக் களரணையர் கல்லாதவர்" (குறள்-406) என்னுங் குறள் தொடரை உதாரணமாகக் காட்டுவர் சேனா வரையர்.

## அதிர்வும் விதிர்ப்பும்

ஆதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்னுங் கருத்துடையது,

"அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கஞ் செய்யும்"

(தொல்.சேனா.நா.316)

என்னும் சூத்திரம். இதற்கு, "அதிர வருவதோர் நோய்" என்னுங் குறள் தொடரைச் சேனாவரையர் எடுத்துக்காட்டுவார்.

## அமர்தல் என்னும் உரிச்சொல்

"அமர்தல் மேவல்" (தொல்.சேனா.நா.380)

என்னுஞ் சூத்திரம் அமிர்தல் என்னும் உரிச்சொல் மேவுதல் என்னுங் குறிப்புடையது என்ற பொருளுடையது. இதற்கு, "அகனமர்ந்து செய்யா

ளுரையும்" (குறள்-84) என்னும் குறள் தொடரை உதாரணமாக்குவர் சேனாவரையர்.

## கடி என்னும் உரிச்சொல்

"கடியென் கிளவி... பொருட்டாகும்மே"

(தொல்.சேனா.நா.383)

எனவருஞ் சூத்திரம், கடியென்னும் உரிச்சொல் வரைவு முதலாகிய பத்துக் குறிப்பும் உணர்த்தும் என்னும் பொருளுடையது. இதில், கடியென்னும் உரிச்சொல் வரைவு குறிப்புணர்த்துதற்கு, "கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு" (குறள்-658) என்னும் குறள் தொடரைச் சேனாவரையர் சான்றாகக் காட்டுகின்றார்

## உரியியல் புறனடை

"அன்னபிறவுங்... புலவர்"

(தொல்.சேனா.நா.396)

என்னும் உரியியல் புறனடைச் சூத்திரத்திற்கு உரைகூறும் சேனாவரையர், "வினைக் குறை தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு" (குறள்-612) என்னும் குறள் தொடரை எடுத்துக்காட்டி, "ஒருவர் வினையும் பயனும் இன்றியமையாமையின் 'வினைக்குறை.... என்றார் குறை கூட்ட வரம்பு தமக்கின்மையின்றென இயையும்" (தொல்.சேனா.நா.396) என விளக்கங் கூறுவர்.

## ஆய்விற் கண்டறியப்பட்ட முடிபுகள்

இதுகாறுங்கூறியவற்றான்,

- தமிழின் முழுமுதற் இலக்கணப்பனுவலான அல்காவிமுப்பஞ்சேர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரைபகன்ற உரையாசிரியப் பெருமக்களால் இந்நூல் வழிவழியாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.
- சொல்லதிகாரத்திற்குக் கிட்டியுள்ள அறுபெரும் உரைகளுள் சேனாவரையருரை பல்லாற்றானுஞ் சிறப்புடையது என்பதனை இவ்வுரையை நுணுகிப் பயில்வோர் நன்குணர்வர்.
- சேனாவரையருக்குத் திருக்குறளிலுள்ள ஆனாப்புலமை சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையான் தெள்ளிதிற்புலனாம்.
- சேனாவரையர் குறட்பாக்களைக் கையாளுங்கால் குறட்பாக்களை முழுமையாகக் கையாளல், குறள் தொடர்களைக் கையாளல் என்னும் முறைமைகளைப் பின்பற்றியுள்ளார்.

இவ்வகையில், திருக்குறள் தொல்மரபு என்னும் முடிபுகள் இக்கட்டுரையால் வழிவழியாகப் பாடம் போற்றப்பட்டுள்ளமை பெறப்படுகின்றன. நினைசிறப்புடைத்தாம்.

## References

- Aravintaṇ, mu. Vai. (2008). uraiyācīriyarkaḷ, maṇivācakar patippakam, ceṇṇai.
- Māṇikkam. Va. Cupa. (1987). Tolkāppiyakkaṭal, maṇivācakar patippakam, ceṇṇai, mutarpatippu
- Tolkāppiyam – collatikāram, (1929). teyvaccilaiyārurai, karantait tamīlccaṇkap patippu tamīḷpalkalaikkaḷaka niḷarṇaṭaṭ patippu (1984), taṇcāvūr.
- Tolkāppiyam, collatikāram. (1973). iḷampūraṇam, ku. Cuntaramūrttiyavarkaḷ viḷakkavuraiyuṭaṇ, caivacittānta nūrpattippukkaḷakam, ceṇṇai.
- Marupattippu
- Tolkāppiyam, collatikāram. (1971). cēṇāvaraiyam, ṇā. Tēvanēyappāvēṇar marrum ā.
- Pūvarākampīḷai viḷakkavuraiyuṭaṇ, caivacittāntanūrpattippukkaḷakam, ceṇṇai. Marupattippu
- Tolkāppiyam, collatikāram (1981). cēṇāvaraiyam, ku. Cuntaramūrttiyavarkaḷ viḷakkavuraiyuṭaṇ, aṇṇāmalaip palkalaikkaḷakam, aṇṇāmalainakar, mutarpatippu.
- Tolkāppiyam, collatikāram. (1978). cēṇāvaraiyam, ci. Kaṇēcaiṇar patippu, vaṭa'ilaṇkait tamīḷnūr patippakam, cuṇṇākam, iḷaṇkai, mutarpatippu
- Tolkāppiyam, collatikāram. (1997). Nacciṇārkkīṇiyam, irāma kōvintacāmippīḷai patippu caracuvatimakāl nūlakam, taṇcāvūr, mutarpatippu.
- Tolkāppiyam, collatikāram. (1962). nacciṇārkkīṇiyam, ku. Cuntaramūrttiyavarkaḷ viḷakkavuraiyuṭaṇ, caivacittānta nūrpattippukkaḷakam, ceṇṇai. Marupattippu.